Reportagii

Nu toţi jucătorii Unirii Tricolor sunt oboreni de «sânge». De pildă, portarul Vasile Cristea, revelaţia actualului campionat, e oborean numai prin adopţiune.

S'a născut la Constanţa şi în Capitală abia dacă a împlinit anul de când a venit.

S'a interesat însă atât de bine în spiritul echipei, încât, acum ai putea jura că e de când lumea la Unirea Tricolor.

El însuşi se simte atât de legat de gruparea sa încât n'ar părăsi-o pentru nimic în lume.

Dealtfel, această despărţire n'ar folosi nimănui. Unirea Tricolor a găsit în Cristea un portar de mare clasă, viitor internaţional, iar Cristea a găsit la Unirea Tricolor o tradiţie puternică şi un mediu ideal pentru desvoltarea posibilităţilor lui native. Dar să vedem cum a ajuns la Unirea Tricolor.

M'am născut în 1917 la Constanţa, unde am trăit până în anul acesta, îşi începe Cristea spovedania. La vârsta de opt ani am început să joc ceva care semăna cu footballul, prin faptul că existau două echipe, o minge de cârpe şi două porţi indicate prin câte două grămezi de pietre.

Jucam pe străzi şi, mai ales, în port.

Pe urmă am început să joc pe terenul municipal, care se afla chiar în incinta portului. lângă silozuri.

Am fost legitimat pentru o echipă districtuală, foarte săracă: Izvorul, care puţin mai târziu şi-a schimbat numele în Slavia.

Eu jucam inter stânga şi, pe lângă mine, mai jucau încă doi fraţi ai mei, mai mari ca mine: unul extrem dreapta şi celălalt fundaş.

Pentrucă Slavia n'avea de niciunele jucam şi noi cu «echipamentul» pe care-l găseam.

Pe când eram încă în echipa de juniori am avut o mare fericire; am găsit la un prieten, într'un beciu, o ghiată de football. Una singură. Ea era ruptă, mucegăită, cu două traverse lipsă dar, oricum, era ghiată de football. Din păcate era no. 44, iar eu purtam 41. Am umplut-o însă cu hârtie şi ...a mers. Când mă duceam la antrenament, mă încălţam cu ea deacasă, să vadă lumea că sunt footballist.

Cum vă spuneam, jucam inter-stânga şi nu jucam rău.

S'a întâmplat însă că portarul Slaviei Alfons, a trecut la altă grupare: C. F. R.-Constanţa şi noi am rămas fără portar. Pentrucă eram mai înalt şi mai tânăr decât ceilalţi am fost «sacrificat» eu.

Primul match ca portar l-am jucat chiar contra lui C. F. R., în poarta căruia se afla Alfons.

Culmea, eu, un novice, am jucat mai bine de cât el. Noi am învins cu 5-3. Graţie acestei performanţe am fost imediat selecţionat în echipa districtului şi am jucat la Bazargie.

D-voastră ştiţi că în Dobrogea şi mai ales în Cadrilater, ploile le numeri pe degete. Ei bine, în ziua matchului a tras o ploaie de nu ţi-ar fi fost ruşine cu ea nici la equator.

N'a fost chip să jucăm mai mult decât o repriză, terminând la egalitate: 1-1.

Duminecă următoare am făcut una din cele mai bune partide din carieră.

Am jucat, tot în echipa districtului la Cerna Vodă contra lui Axiopolis, şi am învins cu 1-0.

Portarul Unirii Tricolor

VASILE CRISTEA A INCEPUT SA JOACE FOOTBALL CU O GHEATA No... 44 ŞI IN PLUS... MUCEGAITA

Trei fraţi în echipă, la Constanţa Goalkeper... din întâmplare

Doi ani de zile am jucat în campionatul districtual. Erau echipe tari: Concordia, Marina, Venus Constanţa. Noi, cei dela Slavia, făceam tot ce puteam. Dar nu odată am fost siliţi să jucăm în opt oameni, pentrucă nu aveam alţi jucători şi nici echipament destul.

Tot greul îl duceau: Scopilide, un frate al meu fundaş şi cu mine.

TRANSFERAT PENTRU 4000 DE LEI LA A. S. CONSTANŢA

Am trecut apoi la A. S. Constanţa care, deşi avea un portar în formă bună, pe Conrad, a vrut să-şi asigure şi serviciile mele. Deslegarea i-a costat 4000 de lei şi două rânduri de echipamente pentru intreaga echipă a Slaviei.

Chiar în luna transferării, am format o echipă de premilitari în care eu eram portar. Am jucat cu A. S. Constanţa şi, deşi, am pierdut cu 2-1, eu am făcut cel mai bun match din carieră.

Dacă aşi apare întotdeauna pe jumătate de bine, de cum am apărat atunci, aş fi mulţumit.

După match, d. general comandant al garnizoanei Constanţa ne-a felicitat, pe noi, premilitarii, şi ne-a oferit la toţi câte un creion metalic automat.

ULTIMA ETAPA: LA UNIREA TRICOLOR

Nu eram mulţumit să joc la Constanţa. In primul rând voiam să joc la o echipă mare ca să pot progresa.

Dar nu la oricare echipă. Din totdeauna m'a atras Unirea Tricolor pentru care aveam o mare admiraţie. Notează bine, eu la Unirea Tricolor n'am venit adus de un racoleur oarecare sau în urma unor tratative şi târgueli interminabile cum se întâmplă de obiceiu. Am venit din propriul meu îndemn şi mi-am oferit serviciile. Din fericire am plăcut. Dacă nu se întâmpla aşa aş fi fost nenorocit.

M'am dus la Obor, la nea Fane Cârjan şi i-am spus ce vreau. Mi-a dat echipament şi pentrucă terenul Unirii era acoperit de noroi ne-am dus: Cârjan, Creţeanu şi cu mine pe terenul EFA.

Am fost încercat şi am dat satisfacţie. Am continuat antrenamentele la Unirea Tricolor, eu fiind încă legitimat pentru Constanţa.

După vreo trei săptămâni au început tratativele între cele două grupări. Constanţa a cerut 20.000 de lei, dar Unirea Tricolor care — după cum ştie toată lumea — e o grupare săracă, n'a putut oferi decât 10.000 lei.

Am căutat atunci să obţin deslegarea din oficiu, eu făcându-mi stagiul militar în Bucureşti.

Prinzând însă de veste, A. S. Constanţa m'a suspendat pe timp de doi ani, pe motiv că aşi fi insultat comitetul în plină şedinţă. Când am aflat decizia, am rămas trăznit. Suspendat am rămas până în Iunie. Noroc însă că au revenit asupra ei şi s'au lăsat convinşi să mă cedeze în următoarele condiţiuni: 10.000 de lei bani ghiaţă, la semnarea deslegării şi Unirea Tricolor să joace un match gratuit la Constanţa până în Iunie 1941.

La primăvară ne vom achita şi de cea de a doua obligaţie.

Primul joc în echipa Unirii Tricolor a fost la Timişoara, contra Ripensiei. Am suferit singura înfrângere din campionatul actual. Şi aceasta deoarece în repriza a doua am jucat în 10 oameni fără fundaşul Iliescu.

Pentrucă la Bucureşti nu mă puteam antrena din cauza serviciului, m'am permutat din nou la Constanţa unde mă antrenam singur — veneam doar Duminica la matchuri.

Aşa am fost chemat telegrafic pentru matchul cu Venus. Am rămas însă pe tuşe şi a apărat Creţeanu.

Dealtfel, în campionatul actual am lipsit doar dela două matchuri: cel cu Venus şi împotriva Gloriei (Arad).

La Craiova am apărat şi un «11 m.» bătut de Toth. Şi am ghicit după ochi ce are de gând şi m'am aruncat unde trebuia. Era 0-0, în minutul 68. In penultimul minut Johnny Dumitrescu a obţinut victoria pentru noi.

In campionatul acesta am apărat 10 partide consecutive fără să fim învinşi, în şase dintre ele, tot consecutive, ne primind niciun goal.

Din toţi înaintaşii cu care am avut de aface cel mai periculos mi s'a părut Coracu dela «U». In matchul cu Unirea Tricolor a fost în formă mare.

AŞ VREA SA JOC DIN NOU INTER-STANGA

Cum ai văzut, eu spre deosebire de majoritatea jucătorilor de football am început ca înaintaş şi abea mai târziu am devenit portar.

Am păstrat însă regretul primului meu post. Mă antrenez şi acum regulat ca inter-stânga şi dacă mi s'ar oferi ocazia aş juca din nou cu plăcere.

Presimt însă că până la urmă voi rămâne portar. Nu de alta dar n'aş vrea să mă supăr cu Alecu Andrei cu care sunt foarte bun prieten.

Mai ales că eu am fost scutit până acum şi sper să fiu şi de acum înainte, de accidentele obişnuite portarilor. Doar pe când jucam în divizia B, la Chişinău, împotriva lui F. C. Nistru, am fost lovit mai rău. Şi atunci intenţionat.

Era 5—1 pentru noi. Un atacant advers ajunge la şase metri în faţa porţii cu mingea la picioare. Blochez. După o clipă de ezitare, el mă loveşte cu sete, cu piciorul în piept. Câteva minute am rămas fără cunoştinţă. Din fericire accidentul n'a avut urmări. Dar n'am să-i uit nici odată faţa de bestie. A lui şi a lui Sabatin, spaima tuturor jucătorilor de football din Divizia B. Bine că a rămas «dincolo». Nici nu te-ai fi putut aştepta la altceva din partea lui.

Dacă sunt mulţumit la Unirea Tricolor? Păi cum să nu fiu? Vreau numai ca la primăvară să jucăm tot atât de bine şi să câştigăm campionatul.

De plecat însă, nu voiu pleca niciodată dela Unirea Tricolor, deşi am şi primit oferte în acest sens. Le-am ignorat.

Aici sunt, aici vreau să rămân!

— Succes, domnule Cristea!

GAZETA SPORTURILOR apare, temporar, în patru pagini format mic şi se va vinde cu 2 lei.

Un nou record mondial de haltere

MOSCOVA, 22. — Astăzi a început, în localitate, campionatul de haltere al Rusiei cu care ocazie s'au obţinut câteva rezultate foarte bune.

Printre acestea, figurează şi isprava lui Wladimir Krylov, care a reuşit să ridice cu mâna stângă 86.500 kgr. Performanţa sa constitue u nou record mondial.

Campioana de hockey a Jugoslaviei, Ilyrya din Ljubljana a jucat la Subotiţa cu echipa locală S. K. Palicsi, pe care a învins-o cu 3-2 (0-0, 1-0, 2-2).

Lista arbitrilor internaţionali germani a fost întocmită şi înaintată F. I. F. A-ei

BERLIN, 22. — Federaţia germană de football şi-a întocmit zilele trecute lista arbitrilor internaţionali pe care a înaintat-o »Federaţiei Internaţionale de Football Amator».

Iată, acum această listă: Dr. Peco Bauwens (Koln) Robert Beinlich (Viena), Alois Beranek (Viena), Helmut Fink (Frankfurt) Albert Muller (Landau), Alois Pennig (Mannheim), Bruno Pfitzner (Karlsbad), Wilhelm Rapel (Duesseldorf), Fritz Ruhle (Merseburg), Gerhard Schulz (Dresden), şi Egon Zacher (Berlin).

Ultimele ştiri telefonice şi telegrafice

Ilie Petrescu Şerbănescu la 1 Februarie

Matchul pentru campionatul naţional la toate categoriile, între Ilie Petrescu şi Vasile Şerbănescu va avea loc în incinta circului Milea, Sâmbătă 1 Februarie 1941.

Campionatul de hockey al Brăilei

BRAILA, 25. — Pentru campionatul local de hockey pe ghiaţă, s'au întâlnit H. C. Brăila şi liceul N. Bălcescu.

H. C. Brăila a învins cu 7-1, (2-0, 2-0, 3-1), prin punctele înscrise de: Paul Georgescu pentru învingători şi Jipa pentru învinşi.

FORMAŢIILE

HOCKEY-CLUB BRAILA: Vasiliu H., Dumitrescu, Cotigă, Bertume, Georgescu Paul, Dunavenţiu Mitică, Căpt. Goga. — Arbitrii: Camera, Aldo, Kroner.

LICEUL N. BALCESCU: Văşoiu, Dumitriu, Constantin, Dramba, Jipa, Negaru, Costache, Minculescu, Chirculescu.

Astăseară la Berlin Heuser şi Neusel îşi dispută titlul de campion greu al Germaniei

Astă seară la Berliner Deutschland halle are loc o mare gală de box.

Iată cele două matchuri vedetă ale reuniunii:

Walter Neusel — Adolf Heuser, Richard Vogt — Anderson.

De menţionat că dacă Vogt invinge pe suedez poate ataca cu succes titlul de campion la semigrea deţinut în prezent de Jean Kreiz.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANCHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.69